

est, si fiat, ut forsitan non procul à se inuicem se junctæ fi-
ent, ita tamen ut id absque longiore mora fiat : tunc ne
cogites, ut, veluti Natura ab initio fecit, illa iterum con-
jungere, multiplicare, atq; , sine immutatione, augmen-
tare possis. Si enim metalla à minera sua separata sunt,
tunc illa , non secus ac minores nimis mature decerpti
atborum fructus , qui numquam ad justam suam magni-
tudinem perfectionemque perueniunt , deprehendun-
tur. Similiter, & per naturam, ipsamque experientiam,
de arborum fructibus notum est , quod si malum, vel pi-
rum, semel ab arbore decerpatur , magna tum fiet stulti-
tia, si quis illud denuo ad arborem figere , & hoc modo
fructus illius maturitatem expectare conetur. Quo ma-
gis enim, uti similiter experientia testatur , manibus cir-
cumuoluatur, tanto magis citiusque marcessit. Et eodem
modo etiam res cum metallis sese habet. Nam si quis
vulgare aurum metallicum & argentum sumere , atque
ambo ista metalla in Mercurium redigere conaretur , is
omnino stultesceret. Heic enim nulla ars subtilis repe-
rienda esset, qua quis se ipsum non deciperet, licet etiam,
multifariis aquis, cæmentis , aut id genus infinitis rebus
aliis , quæ singulæ commemorari nequeunt , vteretur :
affidue à scopo aberraret , ipsique idem contingeret,
quod illis, qui immaturos fructus decerpere, eosdemque
dein iterum ad stirpem alligare velint. Quamuis veri a-
liquot Philosophi recte beneque dixerint, si Sol , atque
Luna, per rectum Mercurium rite jungantur , quod
tum omnia alia imperfecta metalla perfecta reddant: qua
tamen in re ut plurimi homines à scopo aberrant, qui ni-
hil aliud in terra habent, quam tria ista, vegetabilia , ani-
malia,

222 239
 413
 Faber in pro pignae.
 Alchimia p. 29.

Thiabu Chym Vol. 5.
 p. 80.